

Czwartek 1 grudnia 2005

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 1

Artykuł 7, ustęp 1

1. Państwo Członkowskie, w którym naliczono podatek od wartości dodanej podejmie decyzję dotyczącą wniosku o refundację i poinformuje o niej wnioskodawcę w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku

1. Państwo Członkowskie, w którym naliczono podatek od wartości dodanej podejmie decyzję dotyczącą wniosku o refundację i poinformuje o niej wnioskodawcę w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku. **Państwo Członkowskie siedziby powiadamia Państwo Członkowskie zwrotu w przypadku, gdy podatnik składa wniosek o zwrot podatku VAT do właściwej władzy podatkowej.**

Poprawka 2

Artykuł 7, ustęp 1, akapit 1 a (nowy)

Okres trzech miesięcy rozpoczyna się od daty otrzymania przez władzę podatkową Państwa Członkowskiego zwrotu danych elektronicznych na temat zwrotu, przekazanych przez władzę podatkową Państwa Członkowskiego siedziby, a dotyczących zainteresowanego podatnika, który automatycznie zostaje o tym powiadomiony.

Poprawka 3

Artykuł 7, ustęp 3, akapit 2 a (nowy)

Termin dokonania transferu refundacji wynosi jeden tydzień począwszy od wygaśnięcia trzymiesięcznego okresu, przedzielnego na podjęcie decyzji.

Poprawka 4

Artykuł 7, ustęp 4, akapit 1

4. **W szczególnych przypadkach, Państwo Członkowskie, w którym został naliczony podatek od wartości dodanej może zażądać dodatkowych informacji w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku. Po upływie tego terminu, nie można żądać żadnych dodatkowych informacji.**

4. **Termin określenia, czy podatnik jest uprawniony do refundacji, może zostać przedłużony, jeżeli władza podatkowa Państwa Członkowskiego zwrotu złoży wniosek o dalsze dochodzenie. Jednakże okres pomiędzy datą złożenia wniosku o refundację a datą transferu refundacji nie może przekraczać czterech miesięcy.**

P6_TA(2005)0460

Europejskie agencje regulacyjne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu Komisji w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie utworzenia ram prawnych dla europejskich agencji regulacyjnych

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt Komisji (COM(2005)0059),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 stycznia 2004 w sprawie komunikatu Komisji „Ramy prawne dla europejskich agencji regulacyjnych”⁽¹⁾,

(¹) Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, str. 119.

Czwartek 1 grudzień 2005

- uwzględniając przyjętą na Konferencji Międzyrządowej w Nicei deklarację w sprawie art. 10 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczącego zobowiązania organów Wspólnoty do lojalnej współpracy,
 - uwzględniając opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności z dnia 11 października 2005 r. w sprawie wniosku zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 1210/90 w sprawie ustanowienia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska w odniesieniu do kadencji dyrektora zarządzającego,
 - uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi ustnej wystosowane wspólnie przez Komisję Spraw Konstytucyjnych i Komisję Budżetową do Rady oraz odpowiedź Rady udzieloną na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2005 r.,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że stwierdzenia, które zawarł w swojej rezolucji z dnia 13 stycznia 2004 r., zasadniczo nadal obowiązują; zważywszy, że zwłaszcza racjonalizacja i uproszczenie struktury dotychczasowych i przyszłych agencji są nieodzowne dla zachowania jasności, przejrzystości i bezpieczeństwa prawnego, lecz również wobec perspektywy Unii tworzonej przez 25 i więcej Państw Członkowskich, oraz że proces tworzenia nowych agencji wymaga oceny z zastosowaniem najsurowszych kryteriów, między innymi, w odniesieniu do celowości i zasadności ich działalności,
- B. mając na uwadze, że Komisja przedkładając swój projekt porozumienia międzyinstytucjonalnego, działała stosownie do wystosowanego przez Parlament wezwania, aby przed zatwierdzeniem rozporządzenia ramowego zawrzeć porozumienie międzyinstytucjonalne ustalające jednoznacznie odnośne wspólne wytyczne,
- C. mając na uwadze, że powyższa deklaracja w sprawie art. 10 Traktatu stanowi, że Parlament Europejski, Rada i Komisja mogą zawierać porozumienia międzyinstytucjonalne, jeżeli w ramach ich zobowiązania do lojalnej współpracy zachodzi konieczność podjęcia działań mających na celu ułatwienie stosowania postanowień Traktatu,
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt przedłożenia projektu przez Komisję;
 2. ubolewa, że Rada nie wyraża chęci do rozpoczęcia negocjacji nad zawarciem porozumienia w oparciu o projekt Komisji;
 3. wzywa Komisję do kontynuowania zabiegów mających spowodować zmianę stanowiska Rady w tej kwestii;
 4. zwraca uwagę, że rozpatrywanie zgłaszanych w przyszłości projektów dot. utworzenia agencji odbywać się będzie w szczególności w oparciu o następujące zasady:
 - a) tworzenie agencji odbywa się w ramach zwykłej procedury legislacyjnej, a zatem, z reguły, w ramach procedury współdecyzji; wykorzystanie procedury przewidzianej w art. 308 Traktatu będzie ograniczone do sytuacji wyjątkowych, w których stosowne postanowienia Traktatu nie będą stanowiły wystarczającej podstawy prawnej;
 - b) dla każdego projektu dotyczącego utworzenia agencji, przygotowywana będzie analiza kosztów i korzyści oraz dokładna ocena skutków, która wykazywać będzie również opłacalność utworzenia agencji w porównaniu z możliwością wykonywania danych zadań przez służby Komisji;
 - c) autonomia merytoryczna przysługująca agencji stosownie do obszaru jej działania nie zwalnia Komisji z jej politycznej odpowiedzialności za podejmowane działania;
 - d) wymóg politycznej odpowiedzialności i kompetencji musi być zgodny z regułami wykonywania roli powierzonej Komisji w zakresie wyboru i mianowania organu wykonawczego, z reguły dyrektora;

Czwartek 1 grudzień 2005

- e) Parlament dokonuje kontroli ex-ante w formie przesłuchania kandydata lub kandydatów na stanowisko dyrektora, kontroli ex-post w formie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu oraz kontroli bieżącej śledząc działalność agencji przez swoje komisje specjalistyczne; decyzję o przedłużeniu kadencji dyrektora podejmuje wyłącznie rada administracyjna na podstawie oceny pierwszej kadencji dyrektora;
- f) komisja deleguje do organu nadzorczego, rady administracyjnej agencji swoich przedstawicieli, specjalistów, którzy przed mianowaniem mogą zostać przesłuchani przez Parlament, o ile uzna on to za stosowne; przedstawiciele delegowani są w liczbie proporcjonalnej do zadań i znaczenia agencji, przy czym docelowo dąży się do zmniejszenia rady administracyjnej w celu poprawy jej efektywności. Dopóki liczba przedstawicieli w radzie administracyjnej jest równa liczbie Państw Członkowskich, Parlament wyznacza ze swojej strony dwóch członków do rady administracyjnej;
- g) na czynności agencji wywołujące skutki prawne wobec osób trzecich można złożyć zażalenie do Komisji, która może je uwzględnić, przy czym decyzja Komisji może być zaskarżona przed Trybunałem;
5. wyraża zaniepokojenie z powodu ciągłego wzrostu liczby zdecentralizowanych agencji (obecnie 23 w porównaniu z 5 agencjami w roku 1995), ponieważ w ten sposób powstaje ryzyko podważenia kompetencji wykonawczych Komisji i całkowitego rozdrobnienia instytucji pracujących w głównej mierze w oparciu o współpracę międzyrządową i w związku z tym nie życzy sobie tworzenia nowych agencji, przynajmniej podczas okresu refleksji w procesie ratyfikacji Konstytucji dla Europy;
6. przyjmuje z zadowoleniem fakt, wobec coraz większego obciążenia budżetowego, jakie dla budżetu Wspólnoty stanowią zdecentralizowane agencje, że zgodnie z projektem, na Komisji będzie spoczywał obowiązek przygotowywania, jako podstawy dla każdego projektu utworzenia agencji, oceny skutków projektu, która będzie uwzględniała nie tylko zasadę subsydiarności i proporcjonalności, lecz będzie również obejmowała możliwie pełną ocenę ex ante szacowanego nakładu kosztów w zakresie kontroli i koordynacji oraz konsekwencje projektu w zakresie zasobów ludzkich i wydatków administracyjnych;
7. stwierdza, że mimo subwencjonowania agencji z budżetu Wspólnoty, przedstawiciele oddelegowani przez Państwa Członkowskie podejmują w radach administracyjnych polityczne decyzje w zakresie wdrażania prawa wspólnotowego;
8. ubolewa, że Komisja najwyraźniej nie ma zamiaru dostarczenia jasnego zestawienia skutków finansowych istnienia i rozwoju istniejących agencji za okres obejmujący następne perspektywy finansowe;
9. domaga się ujęcia w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, jako zasady, maksymalnej stawki wzrostu wydatków administracyjnych agencji, która będzie porównywalna z kalkulacją przewidzianą dla Komisji;
10. domaga się, wbrew projektowi, aby porozumienie międzyinstytucjonalne stosowano stopniowo do istniejących już agencji;
11. wzywa Konferencję Przewodniczących Komisji do sporządzenia bilansu współpracy między stałymi komisjami, właściwymi do spraw agencji, Komisją Budżetową i Komisją Kontroli Budżetowej w zakresie śledzenia działań agencji oraz do zaktualizowania 'wytycznych' przyjętych w lipcu 1998 r.;
12. wzywa swą Komisję Spraw Konstytucyjnych do śledzenia dalszego biegu spraw w związku z projektem Komisji oraz w razie potrzeby do ponownego zajęcia się tą sprawą;
13. zachęca przewodniczącego i sprawozdawców Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Budżetowej do nawiązania nieformalnych kontaktów politycznych z przedstawicielami Rady i Komisji w celu zapoznania się z rozwojem sytuacji w Radzie w zakresie działań horyzontalnych dotyczących przyszłej struktury agencji regulacyjnych;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi Państw Członkowskich.